

बडा दिंदी को शुभकामना

हिन्दु नेपालीहस्तो महान चाड बडादौं, तिहाट, नेपाल सम्बत तथा छठ पर्व २०७९ को सुखद अवसरमा एवं विदेशमा घट्टु हुने सम्झूँ नेपालीहस्तमा सुख, शान्ति, सुखाल्प्य, दिव्यार्थि द समृद्धिको लागि हार्दिक मंगलमय शुभकामना व्यक्त गर्दछौ।

समाजसेवी : सूर्यमान लिवाड
तथा परिवार
भद्रपुर २ (सगरमाथा चोक), भाषा

सन्देश मुलक सूचना तथा

बडा दिंदी को शुभकामना

नेपालमा बढ्दै गैरिको डेस्यु योगबाट बच्च सुल्जेबेलामा भुल लगाएस्ट सुर्तौँ, पुरा शिरि ढाक्ने लुगा लगाओँ, वरीयाठि पानी जन्म नदिओँ। जन्म, मृत्यु, विवाह, तथा सम्बन्धित्वेद जस्ता कुद्धाङ्क समयमै दर्ता गराओँ साथै नेपालीहस्तो महान चाड बडादौं, तिहाट, नेपाल सम्बत तथा छठ पर्व २०७९ को सुखद अवसरमा देवा तथा विदेशमा घट्टु हुने सम्झूँ नेपालीहस्तमा सुख, शान्ति, सुखाल्प्य, दिव्यार्थि द समृद्धिको लागि हार्दिक मंगलमय शुभकामना व्यक्त गर्दछौ।

कालेन्द्रप्रसाद सिंह राजवंशी नवराज भट्टराई हिराकुमारी यादव
अध्यक्ष उपाध्यक्ष प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत
कचनकवल गाउँपालिकाको कार्यालय
बनियानी, भाषा

सन्देश मुलक सूचना तथा

बडा दिंदी को शुभकामना

नेपालमा बढ्दै गैरिको डेस्यु योगबाट बच्च सुल्जेबेलामा भुल लगाएस्ट सुर्तौँ, पुरा शिरि ढाक्ने लुगा लगाओँ, वरीयाठि पानी जन्म नदिओँ। जन्म, मृत्यु, विवाह, तथा सम्बन्धित्वेद जस्ता कुद्धाङ्क समयमै दर्ता गराओँ साथै नेपालीहस्तो महान चाड बडादौं, तिहाट, नेपाल सम्बत तथा छठ पर्व २०७९ को सुखद अवसरमा देवा तथा विदेशमा घट्टु हुने सम्झूँ नेपालीहस्तमा सुख, शान्ति, सुखाल्प्य, दिव्यार्थि द समृद्धिको लागि हार्दिक मंगलमय शुभकामना व्यक्त गर्दछौ।

रविन्द्रप्रसाद लिङ्देन लक्ष्मीदेवी मैनाली सुवास श्रेष्ठ
अध्यक्ष उपाध्यक्ष प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत
हलिद्वारी गाउँपालिकाको कार्यालय
हलिद्वारी, भाषा

सन्देश मुलक सूचना तथा

बडा दिंदी को शुभकामना

नेपालमा बढ्दै गैरिको डेस्यु योगबाट बच्च सुल्जेबेलामा भुल लगाएस्ट सुर्तौँ, पुरा शिरि ढाक्ने लुगा लगाओँ, वरीयाठि पानी जन्म नदिओँ। जन्म, मृत्यु, विवाह, तथा सम्बन्धित्वेद जस्ता कुद्धाङ्क समयमै दर्ता गराओँ साथै नेपालीहस्तो महान चाड बडादौं, तिहाट, नेपाल सम्बत तथा छठ पर्व २०७९ को सुखद अवसरमा देवा तथा विदेशमा घट्टु हुने सम्झूँ नेपालीहस्तमा सुख, शान्ति, सुखाल्प्य, दिव्यार्थि द समृद्धिको लागि हार्दिक मंगलमय शुभकामना व्यक्त गर्दछौ।

मेघाहाड थोप्रा (रोशन) नरमाया कार्की अमृतबहादुर राई
नगर प्रमुख उपप्रमुख प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत
शिवसताक्षी गाउँपालिकाको कार्यालय
शिवसताक्षी, भाषा

बडा दिंदी को शुभकामना

हिन्दु नेपालीहस्तो महान चाड बडादौं, तिहाट, नेपाल सम्बत तथा छठ पर्व २०७९ को सुखद अवसरमा एवं विदेशमा घट्टु हुने सम्झूँ नेपालीहस्तमा सुख, शान्ति, सुखाल्प्य, दिव्यार्थि द समृद्धिको लागि हार्दिक मंगलमय शुभकामना व्यक्त गर्दछौ।

पूर्व उपमेयर तथा समाजसेवी चन्द्रमाया श्रेष्ठ तथा परिवार
भद्रपुर, भाषा

बडा दिंदी को शुभकामना

हिन्दु नेपालीहस्तो महान चाड बडादौं, तिहाट, नेपाल सम्बत तथा छठ पर्व २०७९ को सुखद अवसरमा एवं विदेशमा घट्टु हुने सम्झूँ नेपालीहस्तमा सुख, शान्ति, सुखाल्प्य, दिव्यार्थि द समृद्धिको लागि हार्दिक मंगलमय शुभकामना व्यक्त गर्दछौ।

एस. रहमान
होटल आनी हेरिटेज प्लाजा परिवार
भद्रपुर, भाषा

राज ज्वेलर्स परिवार
बिरामोड, भाषा

गरामनीमा १२ जना बृद्धबृद्धालाई सम्मान

भफा(प्रस)। अन्तर्राष्ट्रीय वर्षमाथिका बृद्धबृद्धालाई सम्मान ज्ञापालिका दिवसको अवसरमा गरिएको हो। समाजसेवी तथा

खनाल, मन्दिरा अधिकारी, भागिरथा आचार्य, श्रीप्रसाद सेडाई, श्रीम ठाकुरी, पश्चिम भट्टराई, कुलप्रसाद दाहाल र रजमुना पैडेल रहेका छन्।

श्री मठमन्दिर विकास तथा समाजसेवा समितिको आयोजनामा प्रत्येक वर्ष दैसीको बेला गारामीमा धार्मिक अनुष्ठान हुँदै आएको छ। यस घटनामा दृष्टिगत शुभ्रामा भद्रप्रसाद चुडाल, नरमाया घटनामानार्थी चुडाल, दिलबहादुर भट्टराई, श्रीमद कुर्म महापुराणको प्रमुख वाचकमा शान्तिराम नेपाल तथा उपवाचकमा मोहन धियारे रहेका छन्। गरामनीको ऐतिहासिक तथा पुरातात्त्विक दुर्गा मन्दिरमा दैसीको महापुराणको विवाहित्वामा शान्तिराम नेपाल तथा उपवाचकमा दृष्टिगत शुभ्रामा भद्रप्रसाद धर्मालय, धनश्यम दृष्टिगत शुभ्रामा भद्रप्रसाद धर्मालय लाग्ने गरेको छ।

गुड्डै गरेको बसमा आगो लाग्यो

भफा(प्रस)। काठमाडौंबाट दिक्केल आउँदै गरेको बसमा आगलागी भएको छ। बा ३ ख ८९९ मन्दिरको गुड्डै गरेको बसमा हलेसी तुवाचुड नामसालिका-१ वाटुनीडाउन्डाको कुद्धामा शनिवार दिँसो साडे चार बजे आगलागी भएको हो। जिल्ला प्रहरी कार्यालय खोटाडका

प्रवक्ता प्रहरी निरीकक रामबालक रायका अनुसार गाडीको इन्जनमा समस्या आएपछि कारण आगलागी भएको हो। मानवीय क्षति भने नभएको प्रहरीले जनाएको छ। बस भने पूर्ण रुपमा क्षति भएको प्रत्यक्षदर्शी उमेश दुङ्गानाले बताए।

आगलागी तथा मिर्गौलापीडितलाई आर्थिक सहायता

उपलब्ध गराएको पूर्व वडाव्यक्त तामाडले बताएका छन्।

गत असार ९ गते बेघा परिवारको घर जलेको थिएयो आर्थिक अवस्था कमजोर भएर भने पुनः घर बनाउन नसकेपछि आर्थिक सहयोग प्रदान गरेको युवा नेता तामाडले जनाएका छन्। त्यसै अति तै विपन्न नियाको परिवारिक अवस्था कमजोर भएको कारण तामाडले आर्थिक सहयोग प्रदान गरेको बताए।

यसैगरी, तामाडले नोबेल हीस्पिटल विराटनगरमा उचाचार गराइहेका वडा नं २ की दिल्कुलामी राजवंशीलाई आर्थिक सहयोग प्रदान गरेको छन्। उनले मिर्गौला फेल भएपछि हाल नोबेलमै उपचाररत मिर्गौला पीडित राजवंशीको परिवारलाई २५ हजार रुपैयों बाराबारको सहयोग प्रदान गरेका हुन्।

पर्वी(प्रस)। मोरडको सुनवाई गाउँपालिकाका दुई आगलागी पीडितलाई पूर्व वडाव्यक्त प्रताप तामाडले आप्नो जन्मदिनको अवसरमा आर्थिक सहयोग गरेको छ।

वडा नं १ स्थित पिल चोकमा बरदै आएका बेघाको परिवारलाई

तामाडले सुनवाई-१ का अतिविपन्न आगलागी पीडित केदार बेघा र वडा नं ५ का स्माईल मियालाई जनहाँ

लाग्ने ठाउँ नभएपछि आर्थिक सहयोग गरेका हुन्।

बडादौं, दीपावली, नेपाल सम्बत १९४३ तथा छठ पर्वको अवसरमा हामी छामा अतिथि, शुभेच्छुक, साहित्य, संगीत, कला एवं संस्कृतिमा समर्पित व्यक्तिका एवं विदेशमा घट्टु हुने नेपालीहस्तमा सुख, शान्ति, समृद्धि द आयोग्यात्मको नेपालीहस्तमा गर्दै हार्दिक मंगलमय शुभकामना व्यक्त गर्दछौ।

उमिला विमली श्रेष्ठ सञ्चालक

देवीभक्त श्रेष्ठ अध्यक्ष तथा प्रबन्ध निर्देशक

होटल हिकोला हेरिटेज प्रा.लि.

हिमालयन दूर एण्ड ट्राभल्स (अनुपमा)

साहित्य चौतारी (संस्थापक संरक्षक)

विरामोड, भाषा

हिकोला कलर ल्याव प्रालि परिवार

संस्कृती अधिकारी

साहित्य चौतारी (संस्थापक संरक्षक)

विरामोड, भाषा

प्रतिक्षा ज्वेलर्स परिवार

संस्कृती अधिकारी

विरामोड (सल्ल सपुर मार्केट), भाषा

प्रतिक्षा ज्वेलर्स परिवार

संस्कृती अधिकारी

विरामोड (सल्ल सपुर मार्केट), भाषा

प्रतिक्षा ज्वेलर्स परिवार

संस्कृती अधिकारी

विरामोड (सल्ल सपुर मार्केट), भाषा

संस्कृती अधिकारी

प्रतिक्षा ज्वेलर्स परिवार

संस्कृती अधिकारी

विरामोड (सल्ल सपुर मार्केट), भाषा

संस्कृती अधिकारी

प्रतिक्ष

आमिर्याच्के

तिमी नहुँदा

- हेमराज लिम्बू

तिमी नहुँदा
वसन्त क्रतुको
प्रचण्ड गर्मीमा
शीतलता अनुभूत गर्न
फ्यान र एसी जडित
शून्य कोठामा बस्छु
तर अहँ !

A portrait of a woman with long dark hair, a red bindi, and a yellow and green patterned top. She is positioned in front of a scenic background featuring snow-capped mountains and a calm lake.

मेरो यो गतिका बहालवाला उनीहरू नै हुँयो मा
यकिनका साथ भन्न सक्छु जो सबै मेरा आपै
थिए उनीहरू मेरा रातका मात्र साइंगो नभएस्तु
मुटु धड्कन र प्राण पनि थिए उनीहरूको हाँसोको
निमित्त म तौलिहेकी दुर्घाँ के कसैको हाँसोको
निमित्त कोही तौलिन पर्दछ, कसैने कसैलाई नौतोली र
नहोच्चाई, नखिस्याई आफू हाँस्न असमर्थ हुँच हो?
आफू बाँच असमर्थ हुँच हो? त्यो पनि इज्जत
जोख्ले तराजुमा इज्जत कसरी जोखिन्छ? के मा
जोखिन्छ? त्सरो भन्नुपर्ने कुरो हो र? 'कोही मान्छेका
अर्काकै कुरा काट्न जन्मेका हुँछ्य यारा अरूलाई
तौलिनका लाग्या मात्र जनिम्भुरे' भन्ने गर्थी आ
'कसरी थाहा पायो?' म भर्ख्यै

'कर्ती बुझ करी तिमी'
'महिमा खनाल के', मैले ओठ बटोरेकी थिएँ
सलिमाले धैर पटक यत्तै भन्थी र हाँस्थी
अौंसीका रातहरू उज्जाला हुये, ऊ र म साथ
हुँद्दा मेरो परिवारलाई सलिमाजस्ती पढने छेरी
चाहिएको थियो उसको परिवारलाई मजस्ती खेल्ने

छेरी चाहिएको थियो। मैले खेलमा जितेर ल्याएको पदक देखेर उसका बाआमा कति खुसी भएका थिए। तु प्रथम भएर ल्याएको पुस्करमा मेरा बा, हजुरबा कति खुसी हुन् भएको थियो! 'सलिमाजस्तो दुर्मर्पण महिमा', हजुरबा भन्नुहुय्यो 'जो जस्तो छ, तपाए ल्यार्न द्वारा'। म श्रृङ्खला मन्दिरमा

वेपरा तुम्हारे हायुजा, म नम्बू, म सातानागेसा
कसरी हुने हजुरावा? सलिमा महिमाजस्ती कसरीहुने?
हुने? हामी दुवै जना एउटै कसरी हुने? हामी दुवै
गिज्याउद्दै भस्यौं र खिट हाँस्यौं अनि एकै स्वरमा
भस्यौं, कि पढेर जितिन्छ कि खेलेर जितिन्छ कुराहो
त एउटै हो? ऊ र म हाँस्यौं त्यो हाँसेले हाम्रो
वरपको वातावरण सय ताल गुन्जन्यो हामी फेरी
सय ताल हाँस्यौं अनि लाल्यो हाम्रासँगै हाम्राले
टेकेको जमिन हाँसिरहेको छ मेरी बालसखी ऊ तरा
आज बेपतासँग हराई त्याति सानो उभर्यै कता हराई
! त्याति धैरै कुरा बुझे मान्द्य याति धैरै कुरा त्याति
सानै उभेरा कसरी बुधी उसले? हाम्रो दश कक्षाको
पढाइमा पूर्णिराम लाम्न नपाउदै हाम्रो मित्रता बीचमै
टरेको थियो।

ऊर्जा निवारण
ऊर्जा संवर्धन को नियन्त्रित करने की विधि ऊर्जा संवर्धन को नियन्त्रित करने की विधि

गएकी थिएँ अस्पतालको त्यो अन्तिम दिन उसले
मेरा हातका दुवै औला समाउंदे भनेकी थिई- 'मलाईँ
ब्लड क्यानसर छे र महिमा! म अब जान्न्हु'
'कहाँ?' मैले सोधेकी थिएँ

कहाँ, नना सावधान याए
 मेरेका मान्छे कहाँ जान्छु? त्यहाँ क्या!
 मलाई नि लैजा न याए
 करसी लामु? म मर्हु तिमी बाँच्छौ मर्हे र बाँच्ने

कहिल्लै सौं हुँगम बुझ्या माहिमा!' उसले यसै भनेकी थिँडी त्यसकै भोलिपल्ट बिहानीको सत्रमै हाम्रो स्वरुल छ्याँ भएको थियो अरु दिनको छ्याँमा रामाउने म

त्यस दिन भने दिनभरि रोएकी थिएँ बलिन्धरा
अशु अंगावाट गालातिर भदै आधा ओठमा प्रस्तै
आधा भुङ्गतर भयेका थिएँ ऊ प्रथम हुने केटी, म
अनितम हुने केटी तर पनि हाम्हो मित्रता अटु थियो
— देवी

‘महिमा, तिमी र म सधैं सँगै ल!’
 ‘हङ्क क्या पढन्ने’ म भस्तैं।

‘ਲ ਲ ਖੇਲਨਤੇ’ ਤ ਪਿਜ਼ਾਉੱਥੀ
 ‘ਮ ਸਲਿਮਾ ਭਾਏ ਜਨਮੁ ਪਰਈਆ ਤਿਮੀ ਮਹਿਮਾ ਭਾਏ,
 ਜਨਮੁ ਪਰਈਆ! ਹਾਸ਼੍ਵੇ ਜਨਮ ਮੈ ਤਲਦੇ ਰਹੇਛ, ਸਲਿਮਾ,’
 ਮ ਭਣ੍ਹੀ

‘जन्माऊ नजाने प्रकृततो हुकाऊ के जानदयोः’
उ भस्ती
यसरी उसँगा वार्तालापहरु मझंगा ताजे थिए
एकदिन सतिया र मेरोबीच एउटा दूलो दायरा
कायम भयो त्यसपछि चाहेर पनि हामीले एक
अर्कालाई भेट्न नसक्ने भयौ म त्यस दिन यस्तै

आत्तिएर छटपटाएका गाउँहरूमा
 शून्यताले प्रधानता पाएका गाउँहरूमा
 एकैछिन भए पनि आफो बनेर
 सधैलाई नभए नि दिन गनेर
 क्षणिक भए नि साथ दिन
 हातमा हात दिन
 सर्याँदेखि हजारसम्म
 सहरदेखि बजारसम्म
 वर्षमा एकपटक भए नि दर्सै आउँछा

वृद्धावस्थाले थलिएका गाउँहरूमा
 सहारा खोजिरहेका ठाउँहरूमा
 एकैछिन भए पनि ढाङ्स बनेर
 झिन्नो भए पनि आश बनेर
 क्षणिक भए नि साथ दिन
 हातमा हात दिन
 तालदेखि सुरसम्म
 दूरदेखि दूरसम्म
 वर्षमा एकपटक भए नि दसैं आउँ

ग्रिष्मले धोएका गाउँहरूमा
 रङ्ग उडेका खल्ला ठाउँहरूमा
 एकैछिन भए पनि रङ्गन गराएर
 सत्य जिताई असत्यलाई हराएर
 क्षणिक भए नि साथ दिन
 हातमा हात दिन
 पिडको मुसेलीमा
 मिठो कोसेलीमा
 नौडाँडा पारिदेखि
 युरोपदेखि खाडीसम्म
 नृपासामान थाए रि तरै आँचल

निधारको जमरा र टीका बनेर
कसैको ठिक्क त कसैको फिका बनेर
वर्षमा एकपटक भए नि दसैं आउँछा

म डाक्टर बन सकिनँ...

कुरा सम्भव थे रोएकी थिएं सलिमाको यादमा ! ती दिनहरू यादमा मात्र विलीन थिए सलिमाका यादहरू मात्र बाँकी थिएं ऊ थिइन एक समय यस्तो आयो मेरो बालापन विस्तैर हराउँदै गयो जसरी हुरीले पतिन्नर उडाउँछ, त्यसरी नै सलिमाका यादहरू पनि पर हुन्तिए गए सलिमा बिना नै मैले बाल्को साइंस बल्लतल्त पास गरें त्यसपछि सुरु भयो मेरा तनावको समया त्यो समय यस्तो थियो, त्यो समय उस्तो थियो म त बेचिएकी भएँ खुसीको अंशबण्डामा मेरा सारा इच्छाआकांक्षा जलाएर जब म उनीहस्तको मानसम्मानको कस्तौटीमा परिवर्त्तै थिएँ तबदेखि नै म बिचल्लीमा फेको महसुस गर्दै जसरी मेरो जीवनको हेरेक पलले उनीहस्तको खुसी तय गर्दथ्यो तब मेरो मनले आमै अँखामा अँसुको तलाव खन्थ्यो जुन कुमामा मेरो लगाव थिएना त्यही वस्तु मेरो नजिकै किन ल्याइथ्यो? म त केवल एउटा वस्तु न थिएँ उनीहस्ते जन्माएकी, हुकाएकी र बढाएकी उनीहस्तको पाँच औलाको मुरीभित्र बाँधिएकी म जन्मन्तु भनेकी थिएँ ! बाआमाले जन्माएका म मेरो इच्छाले जमेकी हुँ र ? उनीहस्तको रहरले जन्माए जन्मनु हुक्तु र कसैको भागमा पर्नु सायद ती संसारिक नियम हुँ र प्रकृतिका नियम हुँ म तैनै संसारिक नियम र बन्धनमा बाँधिएकी थिएँ म के, सबै तैनै नियममा बाँधिन्छन् भाग र अंशबण्डामा पर्छन् आफाआ आफाभाभाभा अनुमानको जीवन जीउँछु र एकदिन सिद्धिन्छु जसरी सलिमा सिद्धिर्द्धि।

सिद्धिनु न हो जीवना ढिलो चाँडेको खेल मात्र न हो को अजाम्बरी छ संसारमा र म हुन्हु? यो पृथ्वीले हजारो मानिसलाई माटेमुनि लुकाइसकेको छा क्यौलाई लुकाउने तरखरमा छा हामी हाप्रै अस्तित्वामाथि टेके छाती फूलउँच्छा आफूमा अहम भछौंर दङ्ग पछौं मानौं हामी कहिल्यै मैनौं म गहिरो सोचाइमा डुँब्बी र घोरिस्त्यां अनि चुपचाप डायरिमा यी सबै टिण्ठां हजुआमा 'ए के सोचेकी महिमा' भन्दै ब्युत्तातु हुच्यो मानौं म सोचमा मरिहेकीलाई उठाउनु हुन्छ य म त हजुरआमाले हुकाएकी नातिनी थिएँ उहाँको कुरा माने मेरो आदत थियो मेरो जन्म धनाद्य धरिवारमा भयो त्यसलाई नै मैले सौभाय ठानुपर्छ मेरो जति सौभाय नहुने बालवालिका करिछ छू करित! मैले शिक्षित धरपरिवार र भौतिक साधन प्रसार्त पाएकी थिएँ क्यैलाई सितैमा नपिल्ने नसिब मैले पाएकी थिएँ मेरो नसिब त्यति बेला महजे भयो जीवलाला मैले एप्किबिएस पद नको लागि प्रेशा परीक्षा दिएकी थिएँ प्रेशा परीक्षा पास भएँ त्यसपछि बाबा र हजुरबाले रोजेको कलेजमा भर्ना भएँ भर्नाको लागि पनि यो चानमुने कुरो कहाँ थियो ! करोडैको सौदाबाजी! म त पैर धनी बाउकी छेरी, महिमा खनाला तर त्यहाँ त तनमनकै सौदाबाजी पो हुँरेहेलु!

घोटाएर, रेटाएर, निष्ठक दुब्रु पद्मन्त्रमै त्यो मेरो बसको कुरो कहाँ थियो ? त्यहाँ मेरो लगावको कुरो कहाँ थियो ? मलाई खेल्न, उप्रिन, पैडिन मन पर्यों गहिरो सोचमा डुन र उत्रिन मन पर्यों कलेज र होस्टेलको माहोलमा भिज खोज्न सलिमाजस्ती मिल्ने साथी खोज्न तर त्यो माहोलमा मैने मेरो वशको कुरो थिएना होस्टेलको खानाजस्तै साथीहरू पनि बेरिस्ता बेचादिला। साथीहरू आ-आपै धुमामा! कोहीसँग कोही बोल्दैनेथो बोले पनि पैसा पर्छ जस्ता अजाम्बरी भार खाएजस्ता। पैसा हुँ र कि साथी! मानिस दुँर कि भेडा! एउटाले जे गर्थो, अरु त्यही गर्थो एकले जे गर्छ, अर्कोले त्यही गर्दा मलाई तिनीहरू भेडा जस्ता लाख्यो म क्यैलाई गदैन्थाँ म पनि धनी बाउकी छेरी। नमुने मम्हा के थियो ? म कोहीसँग किन भ्युव्याँ मेरा लागि पैसा सस्तो थियो उनीहरू महजा ! बजारका सामानभन्दा उनीहस्तको बोली र मिलनसारिता महजो थियो पैसाले किन मिल्ने भए म ती सबैको बोली र व्यवहार किनिहान्दैन्याँ मैरे पछि लामे बनाइदिन्याँ तर पैसाको तराजुमा ती सब कहाँ पर्दा रहेन्छन् म मेरा भावाको कदर नभएको त्यो सौदाबाजीको पल, म कस्ती बिरिसिँह! मस्ता बस्ने स्पष्टेपनि मजस्तै धमण्डी थिइ सायद! म धनी बाउकी रुचे छेरी, ऊ गरिब बाउकी ढूढ छेरी ऊ यस्ती थिइ, उस्ती थिइ, कस्ती कस्ती थिइ ! ऊ न रूप्ती, न हाँस्ती, न बोल्ती, एकहोरो घोरिहरून्ही। किताब मात्र पढिरहन्ही ऊ किताब हेँदै कि पढ्देहुँ। कुनै पल उसका र मेरा भावना साठिएन्ना।

ऊ मेरो अनुहारमा है जुधैन थिए ऊ निरसिली त्याकै खानाजस्तै थिइ, बिखासै बोल्दिन थिइ, मलाई लाख्यो, ऊ मनभए बाझेसु, भास्तु ऊ चुपचाप थिइ उलगाउँ ऊ ढोका अँथारो मनपर्यो, उमनपर्यो, मलाई भिन्न पाई भने एक माना भने दिनपरि भोकै सबै सहन गर्न सक्ती साथीजस्तै थिए ऊ नाच्दा ऊ चुपचाप तिनै किरा मेरो वाल उमल उफ्केहुँ मेरो वाल केमा बस्ने बानी! म हुच्यो उसलाई त्य एक बिहानी सूर्य एकोठामा बसाई सरी निष्ठुरी थिइ या दय थिइ या फूलजस्ती उसलाई थेरे नै हि बेलामा म चर्को रे मलाई मनपर्ने थिए मनपर्ने थिएना कस्तै अँखामा अँसुको किताबको चाड हुन्नु म रोइहर्थै ऊ हो नै हि क्यैसित बोल्दिन कोही हैा ऊ एकलै छा खाली छा मेरो संसारभार आफन्तै कलेज नजान्जेलस्ता कलेज जावाट फर्केपिहिचा चलदथ्यो हजुरबा, अस्ट्रेलिया, क्यानडा पूँपु, पुमाजू, सानीका काकाकाकी सबैतर बिन बिन रैयौ? उसले सोधेन्नानु सायद! उसले कस्तैलाई मनपर्न र हुँदैना मूल्य नभएको भए पो मनपर्नी मलाई सस्तो विज कस्तैलाई थियो तलाबमा अनु तलाबमा अँसु थियो आफैले खान्दिएको सधै तिनि अँसु पिले तलाउ तर उनी तलाबा जुन हरपल अलिकीत घोचिदा घोन्हेल रिनै थिए जो मेरा आमै थिए हजुरआमाले हुकाईन म हुजुरआमासौं मुर्मी ममीसौं मुर्मे र मम्हा हुकाएको पलमा म सायद संसारमा मस्तो स्ने र म हाँस्तु मनपर्ने होके वस्तु र ती खाने पिउने वस्तु वस्तु हुँ ती चाहे ती वस्तु हुँ ती सबै मेरो संस्कृत पाकाकाकी, पूँपु हाँस्तुहुच्यो घरमा पनि किति पकाउने, कस्तैलाई चिसो, कस्तैलाई हेक्का रामावास्ता कहिलेकाहाँ थी सबै कुराको मम्ही खानपिनको हेलमेल र बोलाचाहाँ भए या सुकिला है

द्वै दिन थिर्जा उसका र मेरा आँखा
कस्ती कस्ती! बेस्वादिली,
होस्टेलजस्तै थिर्जा होस्टेलको
ना स्वादकी ऊ कसैसित पनि
हिमचिम र हेलमेल गर्दिन थिर्जा
सँग बोलोसु हाँसोसु त्याति पनि
डा गरोसु भनाभन गरोसु तर
इयाल र पर्दासौ खोल्थी, म
बोल्थी, म बन्द गर्दिन्थै मलाई
सलाई उच्चातो उसलाई पद्धन
डिओ कल गर्न मनपर्याए ऊ
एकै चोटि खान सक्थी पाइन
बसन सक्थी ऊ जाडै, गर्मी
किरा, उद्दुस, मच्छड उसका
तेनीहरू उसको जीउ वरपर
रहिदिन्थी किताबै मोहरिन्थी
पर नाच्चा म चिच्चाए तीन
स्मीमा बस्ने बानी खोई उसको
लाई त्यस्तो ठाउंग धौर कठिन
स्तो ठाउं सहज देखन्थ्यो तर
क हातमाथि नआउंदै ऊ अर्को
छि: कस्तो निरसिलो पलि! ऊ
लु थिर्जा ऊ ढुकाजस्ती कठोर
नम्य! बुदै नबुझाई गई मैले
स्टर्क गरिदिन्थै ऊ पढिरहेको
दिन्थै उसले एकहोरो पढेको
गो विपरीत हाम्रो स्वभाव! मेरा
तलाब हुथ्यो उसको हातमा
यो मेरा आँसु देखे डराई ऊ
रहरह्थी बिहान, बेलुका, गाति
दिन थिर्जा मानौ, उसको संसारमा
हो संसार उसको लागि रितो
संसार भरिभाग छा मानौ मेरा
आफन्त छ्य म बिहानैदेखि
म भिडिओ आकलमा भुन्डिन्थै
रातिसम्म पनि मेरो मोबाइल
बाबा, हजुरआमा, त्याति भ्याएप
लण्डन, अमेरिका सबैतर मेरा
गा, ढूलीआमा, मामा, माइजु
मोबाइलमै रोए भ्याउंथै

सोधिना उसले के, कसैले
लाई मेरा आँसु मन पेना आँसु
उसलाई मनपूरी आँसुको मूल्य
चिज कसलाई मनपर्छ? मूल्य
ज्ञानो चिज पो सबैलाई मनपर्छ
इ मनपर्छ! मेरा आँखामा तलाब
वसर पानी हुने गर्दा तर त्यो
जुन तलाब मसँग थियो मेरा
तलाब त्यो पनि आँसुको म
थै आपैले नदेखेको आँसुको
हरूले खनिदिएको आँसुको
मेरा आँखामा मौजुद थियो
पनि छ्याल्किन्थ्यो र बग्यो
जो मैरे परपर तैनाथ थिए
एप मलाई आमाले जन्माइन्
जेठा छोराकी जेठी नातिनी
पछि भाइ र बहिनी जन्मे ती
पीसीसैंगे हुक्मे हजुरआमाले मलाई
उनकी राजकुमारी नातिनी
भेन्दा म उनकी यारी थिए
हाँस्ने मेरी हजुरआमा! मलाई
मेरा कोठामा मौजुद हुथ्यो चाहे
हुन चाहे ती लगाउने सजाउने
ऐस, आराम र विलासिताका
रा लागि एकाङ्गा हुथ्यो

वाराहा हजुरबा, हजुरआमा,
टूलो परिवारमा आमा कता
काम गर्ने नेकरचाकर भए
के पकाउने, करितखेर पकाउने
सलाई नास्ता, कसलाई पानी,
सलाई तातो! यी सब कुको
छुपर्याए मलाई मम्मीको के
वास्ता गर्दा मलाई लाल्यो,
मम्मीले ठेक्का लिनुभएको छा
उकेदाहो हो, मम्मी र मेरो खाशै
भने थिएना मेरा मैला लुगा
स्त्र, थाहा नपाउने गैरजिम्मेवार

तिमीले लगाएको लुगा मैले भयो महिमा, बला वासिङ मैसमामा हाल्तुपर्छ तिमो नास्ता खाने थायो भयो तिमो फलफूल खाने बेला भयो तिमो नाखाने बेला भयो' यी सबै कुरा हजुरआमाले मूर्खर्यो।

अहिले खानाँ
हेले खाने?'
छिमा क्या हजुरी
खाने भन?'
मिल्क र एक प्लेट मःमः।

रामामा मेरो आवाज सुन नभ्याउँडै छिन हराहुङ्गुथ्यो ती वस्तुमौं केही नाहजुरआमा मेरेसामु उपरिथत हुङ्गुथ्योकुरै नाहउमानगरालिकाका मेराहुङ्गुथ्यो रे रबाही! हामो करौडैको सम्पत्ति तिनैका उपज भथ्य मरकाहरूले हजुरबा पदबाट हटेपछि पनि सापिड नाह। हस्पिटललगायत हाम्रो अरबौ सम्पत्तिको बाजोखा गर्थे रे मान्छेहरूले तरहतरहका छेहरुको आवातजावत थियो हाम्रो घरमा ती कला मुकिला मान्छे गाडी, मोटर, बाइका ती को मलाई के मतलबा आउन कि जाउन! हजुरबा ती सबका टेकेदारजस्तो लाल्यो नुकबडी, ब्याडमिन्टन, रियमिड यी सबै रुचिका विषय थिए नेपाल सरीय खेलकुद योगितामा मैले नौ कक्षामा पढदा जितै एको पटकले मलाई गिज्याउँयो ब्याडमिन्टन तमा म प्रथम भएकी थिएँ पढाइलेखाइय भए रुचिभदा बाहिरका वस्तु थिएँ हाम्रो एपिविएसको इन्ट्रानस्को लागि हड्डी घोटेर की थिएँ तर त्यो हड्डी घोटाह, महजो हुँडू भन्ने धैरै आफन्त डाकटी फेसामा हुङ्गुथ्यो मैले एपिविएसको इन्ट्रानस्को लागि हड्डी घोटेर की थिएँ तर त्यो हड्डी घोटाह, महजो हुँडू भन्ने धैरै आफन्त भाइकोते म त्यही जाने गर्थी नाही धैरै आफन्त डाकटी फेसामा हुङ्गुथ्यो मैले एपिविएसको इन्ट्रानस्को लागि हड्डी घोटेर की थिएँ तर त्यही उपरिथत ब्वाइज बार्डले ती भए मात्र चियोचर्चो गयो ती भए घर परका छ्या हाम्रो सहरभन्दा पल्लो गाउँका तिनलाई मेरा रबाले महिमाको रेखदेख गर्नु भनेछन्।

तिमीले मेरो मात्र रेखदेख गए मैरे कुराको दोहेरी नेता कुराका पनि मान्छेहरू दोहेरी खेल्दा रेख्छन्। उक्ता कुरा उता, उताका कुरा यता कुरा साटासाट, उक्ता काटाकाटा कुरौटेका पनि महाकुरौटेका! कुराकै नाही, कुराकै अन्वाली उज्जाए रस मानेर कुरा र निलो खाद लिए मलाई मात्र हेर्ने जम्हे मैरे मात्र चियो भण्डै म कीत बजे कलेज हुँडू, कीत बजे फर्किन्छु म एकत्रै हिँद्छु कि प्राथीहरूसँग। यी सबै उक्ता चासोका विषय थिएँ उक्ता कुरा दुँडै जना साथीहरूलाई पनि मैरे कुराको पोको त्तरे देखाउँयो कहिले यता, कहिले उता अनि ती कुरा प्रिन्सपलसम्प पुचाउँयो कहिलेकाही तीलाई पठाउने शिक्षकसम्प पुथे र मीतर फर्किन्थो एक बिहानी जब हामी सबै कलेजतिर कैदै थियो तब एकजना सरले भनुभयो, 'हेर कुमा, यस्तो तालने पढेर डाक्टर बार्डिना' बुझ्यो।

'तालले पढाँ त?' ओठे जवाप फर्काउन मन भयो तर त्यहाँ उपरिथत साथीहरूको साथले मेरो ठालाई तालाबन्दी गरिदिगो म तत्काल चुप रह्न भयो। मैले एक श्वास फेर्न नपाउँदै उनी नै बोले, 'तर समय बर्बाद नगरी पढेर डाक्टर बन्नु भयो'।

सरसरे समूहमा त्यसीरी भनेको पटककै मन पेसा लै बोलाए भनेको भए हुँवा तर समूहमा यस्ता किन भयो? भनै जर्सी भए एकत्रै भनु नि, च्याउन र खसाल्न। 'कोही मान्छे त अस्लाई नाल्कैका लागि जन्मन्छू कि क्या हो! यस्ता छेत त सानो ओहोदेखिय तूलो तहसाम्प हुँच्न रे रामामाले यस्तै भनु भएको थियो आफू रुलो कसैको त आदौ हुँच्ह रे अस्लाई होच्याए पूँछ चुलिएको महसुस गर्नेहरै सामरामाथा पुँषेको अधिक साँच्छरे थिनलाई पनि त्यस्तै भयो कि!

कर्कै अँखा तिनीतिर हुँयाएँ र सरासर अधिक र तिमीले नगाई होस्टेल फर्किँय कोठामा गए र रोँच कर्कै चर्कौं चर्कौं सबै कलेजमा थिएँ म बन्द आमा मेरो कोठा पनि मसैंही रेयो म रोएको तालले मात्र देख्यो कोही नेपालका रामा डाक्टर बनो उनीहरू एम्डी सक्रे आआफ्ना काममा व्यस्त भए मेरी रूम्पेट नामी डाक्टर भइसकेकी थिएँ जातातै उसकै चर्ची थियो ल्यातिहरै मेरो 'आँसुको तलाब' किताबले मदन पुस्कर प्राप्त गयो।

